

garmond sora után **20 kr.** fizetendő.

Az első...
denikhoz és fűtő...
ST
mai.

használniok más nyelvet csak fordításképen alkalmazhatnak és csak a magyar mellett.

Határozott tudomásom van arról, hogy a nemrég multban nemcsak a honvédelmi, de más magyar tárca-miniszterek is hódoltak annak a törvényellenes felfogásnak, mintha az ő egyéni tetszésüktől függne, hogy valamit és mennyit engedhetnek el a magyar nyelv törvényes jogából és a váltakozó miniszterekkel váltakozott a levelezés nyelve is a jelzet irányban. Sőt tán még a legújabb időben, tán még ma is esik ebbe a hibába némely más magyar miniszter; de ezt már határozatlan nem állíthatom és lehet, hogy másutt minden rendben van. Egyébiránt a valóság nagyon könnyen megtanulható a miniszteriumokból.

A miniszter urak pedig éppen nincsenek feljogosítva, valamit elengedni vagy elakadni a magyar állami nyelv törvényes jogából. Példát vehetünk e tekintetben legkegyelmesebb Uroktól, király ő Felségétől s tanulhatunk tőle e téren is törvénytiszteletet. Tekintélyes férfiak szájából hallottam, de a hírlapokban is megjelentek hasonló közlemények, hogy ő Felsége, midőn valamely gyakorlaton egyik honvédtiszt német nyelvre tetten megjelentését, magyarul felelt és a honvédségnek szolgáló nyelvén, tehát magyarul követelte a jelentést. Ha ez az eset tényleg nem is történt volna meg, kétségtelen, hogy még mint történelmi adománya is híven tükrözi vissza felségessé urunk s királyunknak alkotmányos jogszertetét, ki a magyar nyelvnek törvénybiztosított jogát föltétlenül tiszteli. Tehát: Simonné vero, eben trovato!

A honvédelmi miniszterek közt a magyar államnyelv törvényes jogának gyakorlati életbevitelét legelőbb tett Szende Béla miniszter. Ő rendelte el, hogy a közös külső és pénzügyi miniszterekkel és hadtest (akkori főhad-) parancsnokságokkal magyarul kell levelezni, a miként a törvény rendel. De már a közös hadügyi és az osztrák miniszterekkel szemben ő sem szüntette meg elég erősen a német levelezés abuzusát.

Ezért tehát a korábbi évekre nézve báró Fejérváryt egymagát terhelni vagy vádolni igazságtalanság volna, mert a hibát elkövetették elődei is. De már az ő kormányzati rendszerének következménye az, hogy minden kísérlet, mely oda irányult, hogy a magyar államnyelvnek és az e részbeli törvénynek a közös hadügyminiszterrel szemben is érvényes szerzetessék, csirájában megfojtott. Magam is tettem ily kísérletet az utolsó években, de hiába.

Az is határozott hibája báró Fejérvárynak, s neki kizárólagos bűnül felrovandó, hogy mikor az 1892-ik évtől fogva a magyar delegáció — az ellenzék, nevezetesen Apponyi Albert gróf és több kormányparti képviselő kitartó sürgetése következtében — határozottan utasította a közös hadügyminiszter, hogy a magyar államnyelv törvényes jogának egy közös hadügyminiszteriumban mint a hadsereg összes magyarországi, tehát felsőbb parancsnokságainál is érvényt szerezzen, nem alkalmazkodott a magyar delegáció által törvényből kifolyó határozatához és továbbra is, egészen mostanáig német nyelven írta honvédelmi miniszterium polgári és katonai tisztjait a közös hadügyminiszterhez megkülönböztetve az osztrák honvédelmi miniszterhez intézett hivatalos átiratokat. Ez annál nagyobb bűne Fejérvárynak, minthogy a közös hadügyminiszter mult évi jelentése, illetőleg rendelete szerint maga a közös hadügyminiszterium legalább annyiban fogja érvényre juttatni a magyar nyelv jogát hogy a hozzá intézett magyar beadványokra magyarul tartozik felelni.

Tudja-e Fejérváry és ha nem tanulta 12 évi államtitkársága és 11 évi miniszterisége alatt, hát, illő, hogy mávalakára megtanulja, hogy a honvédelmi miniszterium egyetlen egy katonatisztjét vagy tisztviselőjét sem kötelezheti és nem kényszerítheti törvényes eszközzel arra, hogy ne az állam

hivatalos nyelvén, hanem más Fejérvárynak jobban tetsző nyelven írjon hivatalos átiratokat. Bármelyikük a törvény alapján megtagadhatja a német levelezést, — hisz jelszavak törvény nem kötelezi őket arra sem hogy németül tudjanak v gy akarjanak levelezni — és ha megtagadja, nincs törvényes eszköz vagy paragrafus, mely Fejérváryt arra feljogosítaná, hogy bárkit is e miatt üldözze vegyen. Az által, hogy a tisztviselői kart különösen most és még a közös hadügyminiszternek említett s a törvénytiszteletben való előhaladást tanúsító rendelete után is német hivatalos levelezésre kötelezi Fejérváryt arra kényszeríti őket, hogy nap-nap mellett megszegjék a törvényt, mely őket kizárólag csak magyar államnyelv használatra kötelezi, s hogy megszegjék hivatalos esküjüket melyet az alkotmányos törvények követése tettek le. A honvéd tiszteket pedig, a kiknek a magyar nyelv egyszemint szolgáló nyelvük is, még azonfelül abba a törvényellenes telyzetbe hozza, hogy honvédség szolgáló nyelve el-leu vétsenek.

Ez tarthatatlan állapot. Ez a törvény-szegés hivatalos terjesztése felől, a törvény önkényesen félredobó s a törvény fölé önmagát helyező miniszteri omnipotentia által.

Még egy stílikit kell elmondanom, mely ríkitoan jellemző báró Fejérváryra és Gromon Dező honvédelmi államtitkára és az általuk hivatalos hatalommal ápoltt szellemre nézve.

A mult évben történt, mindjárt az ismeretes és már említett közös hadügyminiszteri rendelet kibocsátása után, melylyel a magyar hadtestparancsnokságoknak is megtagadott, hogy magyarul feleljen magyar átirat magyar beadványra. Több hadtestparancsnokság, például a 12-ik (nagyzszebeni) és a 6-ik (kassai), azonnal megkezdte a magyar levelezést s mondhatom, jól írtak s írnak magyarul. Egy másik hadtestparancsnokság a rendelet hatályának első napjaiban udvariasan mentegette magát, hogy momentán még nem rendelkezik elegendő számu, a hivatalos magyar stílusban jártasabb tisztekkel, de intézkedett a hiány pótlása iránt és tényleg rövid idő múlva onnan is jöttek magyar átiratok. Mindez hazafias meglepedést kellett a miniszteriumban.

Azomban a 4-ik (budapesti) hadtestparancsnokság még egyre küldte a német nyelvű válaszokat. Eleinte úgy volt ez magyarul, hogy talán ez a legmagyarabb hadtest melynek székhelye hazánk szívében, a magyar székesfővárosban van, hasonlóképpen, mint az előbb említett parancsnokság, momentán nem rendelkezik elegendő számu magyarul jól író tiszttel. De mikor már jó darab ideig egyre jöttek a német válaszok, hivatalos átiratot szerkesztettem, melyben a törvényre és a közös hadügyminiszteri rendletre is hivatkozva, felhívták a 4-ik hadtestparancsnokság, hogy feleljen az állam hivatalos nyelvén, azaz magyarul.

Ennek dacára csak egyre németül felelgetett a honvédelmi miniszteriumnak a hadtestparancsnokság. Értetültem és utána jártam a dolognak tulajdon szemeimmel meggyőződtem arról hogy az ügyosztályomnak föltétele, ugynevezett csoportfőnöke, — egy ma is tényleg szolgáló miniszteri tanácsos, Sz—its A., keresztülhuzta az általam megírt átiratot és így megakadályozta azt, hogy a 4-ik hadtestparancsnokság a magyar állami nyelv respektálására felhívassék. Mert bámulatra méltó, hogy ily emberek is szolgálják a magyar államot: egy ember a kinek nem csak fogatékos a magyar nyelvismerte és beszéde, hanem magyar alkotmányos érzelme is a miért a jobbik előtt állandó élezés cél-tábjára. Ez az ur, aki a magyar tanácsosok-nk fajtájából való, a kik 100 év előtt II. József császárt, mikor a latin helyett az élő magyar nyelvet akarta hivatalos nyelvnek behozni, erről lebeszéltek és inkább a német

nyelvet ajánlták neki tő ez az ember alattomban a fenálló szabályok megsértésével eslekedte meg az átirat megsemmisítését. — Mert „a magyar királyi honvédelmi miniszterium szolgáló szakszolgálat I. része” 69. §-a, mely -zól az osztályvezető meggyőződésének érvényesítéséről, 2-ik pontjában eként rendelkezik: „A felülvizsgáló, ha nézetét az elintézési tervszettől lényegesen eltérnek az elterést az osztályvezetővel megbeszéli; ha ennek folytán sem létesülne egyetértés, a felülvizsgáló köteles eltérő nézetét és indokait az elintézési tervszetben az ügydarabnál használt előadó iven folytatólag kidolgozni s ezután mind a két elintézési tervszett a miniszter eldöntése alá terjeszteni.

En tehát elmentem Sz—its. A. miniszteri tanácsoshoz, közvelem föltételesemhez és kifogásoltam államellenes és az idezett szabályzatba utközö eljárást. Meglehetősen éles összehasonlításunk volt. Követeltem, hogy az általam újra megírandó átiratot a szolgáló szabályzat értelmében terjessze miniszteri eldöntés alá.

Újra megírtam hát, más német nyelvű válasz okából, ugyanazt az átiratot a 4-ik hadtestparancsnoksághoz, mint föntebb, és az előadó iven feljegyeztem, hogy a szolgáló szabályzat I. része 69. §. második bekezdése értelmében kívánom az ügynek miniszteri eldöntés alá bocsátást.

A döntés megtörtént. Gromon et Fejérváry, vagy Fejérváry et Gromon egész agyonhuzta az átiratot. (Lásd a honvédelmi miniszterium 1894. évi X. és Y. számú ügydarab-jait.)

Fejérváry és Gromon tehát itt is eltrafikálták a magyar államnyelv törvényes jogát. Igaz, hogy a hadügyminiszteri rendeletben van egy kis körmőntfont láb, mely oda irányul, hogy az egymással levelezők esetleg el és térhetnek közös meggyegyzéssel a rendeltől. De hát a hadügyminiszteri rendelet, is nem a törvény rendelkezik a honvédelmi miniszterrel és államtitkárral? És éppen Budapest, a király és az ország székvárosában kellett azt a lólabát alkalmazniok? Hiszen ilyféle közös meggyegyzéssel elszakom-tálhatják nekünk a magyar államnyelv minden jogát és kijátszhatnak mindent, minden jogot és rendeletet.

Ezek tehát azok a férfiak, a kik a magyar állam ezredévi ünnepélyén, hazánk második ezerévesének küszöbén képviselni fogják nemzeti és állami nyelvüket és annak törvényes jogát. Fejérváry, a ki ezt a jogot mindennap lábál tapossa és alárendeljeit is arra kényszeríti, hogy lábál tapossák, ő lehetne hivatal, ezt a jogot a második ezeréves kezdetén megvédni? És ily férfiakkal menjünk bele az ezredévi ünnepélybe? Ily férfiakkal legyünk mi békés egyetértéssel, ilyeneket szerepeltessünk a milleniumban, mint a magyar állam legfőbb tisztviselői? Hát hogyan merik ezt nekünk magyaroknak, éppen az ezredévi örömeire és ünnepére imputálni? Hát azt imputálják magyar nemzetünknek, hogy emagát és saját törvényes jogát gyalázza és tagadja meg?

Félre az utból az ily árulókkal!

Kasics Péter.

Ezredéves kiállítás.

Történelmi reliquiák a kiállításon.

A történelmi főcsoport e napokban érdekes és ritka erekléket kapott. Marquis of Bath angol amatőr Longleat városából Tökölly Imre és neje Zrinyi Ilona egykoron olajfestmény arcképeit küldte el és bocsátotta az ezredéves kiállítás rendelkezésére.

Nógrád vármegye közönsége pedig az 1801-ki francia insurrekcióból való győnyörten himzett zászlókat küldte be, mely

egyik oldalán vörös, a másik oldalán kék se-lyem damasztból készült. A nyelre erősített ezüst boglárokon József nádor és neje Alexandra Paulowna nevei olvashatók. A zászló nyelének arany gombján latin nyelven a következő szöveg van bevéve: „A francia háború alkalmából Alexandra Paulowna magyar nádor neje ő Fensége viselvény a zászlóanyai tisztet, Hont és Nógrád vármegyei nemesi felkelő seregeinek jelenlétében 1801. január 4-ikén megáldotta e zászlót Migazzi bíbornok József nádor lakóhelyén Laxenburgban”.

A Hont és Nógrád vármegyei czimerével díszített győnyörty elyem-zászló színes szallagján a következő ezüst himzési szavak láthatók: Pro rege et patria.

Ifjúsági monstre-hangverseny a kiállításon.

Az összes középiskolai énekkarok Budapesti más tanintézetek közreműködésével Harrach József tanár vezetésével a kiállításon pünkösdi napján és az országos tornaversenyek alkalmával több mint ezer énekes közreműködésével óriási hangversenyt fognak rendezni az ünnepély csarnokában. A monstre hangverseny programját és részleteit Klamark János min. tanácsos elnöklete alatt tegnap már egybeállították a program nevezetesebb pontjait magyar historikus énekek fogják képezni, ezek közt Tindóy 16-ik század elejéről való hazafias dala: „Ti szegény magyarok” és Farkas András „Emlékezzünk a régiékről” című népszerű éneke. A hangverseny fénypontja a Rákóczi-induló lesz, melyet ily nagy ének és zenekari előadásban még sohasem mutattak be.

A turini műgyetem a kiállításon.

Turinban az ottani műgyetem hallgatói tömeges kirándulást rendeznek Budapestre a milleniumi kiállítás idejében. Az előkészületek már javában folynak és a turini közönség lelkes részvétellel karolta fel az olasz egyetemi hallgatókat és rokonszenves eszméjét. Nemsokára tehát viszonyozhatni fogjuk azt a szíves vendégszeretettel, melyben a magyarokat a turinai mindig és számos alkalommal részesítették.

Dobó István síremléke a kiállításon.

Háromszáz éves nemzeti kegyelet őrizi Eger város vitéz hősné, Dobó Istvánnak emlékeit, ki az egről együtt elői vitéz elszántasággal védelmezte a törökök által ostromolt régi várat. Szerencsés ötlet volt tehát, hogy a hadtörténelmi bizottság közbenjárására folytatn, e nemzeti hős márványból készült régi síremléke a kiállításon is látható lesz. Minthogy annak széjjelzsedése, szállítása és Budapestben való újholi felállítása sok gondal jár, a honvédelmi miniszterium külön építéset „bizott meg, ki Samassa József egről érsek engedelméből a sírkövet legközelebb már a fővárosba hozza és a hadtörténelmi csoport emlékei között az eredeti módon felállítja.

Katonai botrány.

Budapest, jan. 7.

Nagy katonai botrány történt ma éjféltájban a József-körút és népszínház-utca sarkán levő Pollák-féle Hazám kávéházban. — A botrányt egy tartalékos tiszt okozta s résztvevő a botrányban két szerkesztő-önkéntes is. A megbotránkozatót eset a következőképpen történt.

A Hazánk-kávéházban, a mely éjjeli mulatóhely, minden éjjel, de különösen vasárnapokon nagyszámu s nagyobbára többé-kevésbé illuminált közönség szokott jelen lenni. Így volt ma is éjféltájban. A cigányhoz közel egy kerek asztalnál két molinári bakakáplár mulatott három civil fiatal emberrel csend-

ben, tisztességgel, a mikor arra ment egy előtűk teljesen ismeretlen ur, a ki megbotlott az egyik káplár lábán.

— Miért nem huzza a széke alá a hosszú lábát? — kiáltott durván az ismeretlen uri ember a káplár.

— Csendesebben kérem, ne kiabáljon azért ily hangon, válaszolt a káplár, a ki észrevehetően óvakodott minden botránytól.

Nem így a dübörgő ismeretlen.

— Habt acht! En tartalékos tiszt vagyok! Ne feleselj! — kiabált a káplár s talán tittelegességre vetemedik, ha néhány idegen czivil közbe nem lép. A dübös ember ekkor egyszerre szó nélkülített és távozott, de rövid idő múlva visszatért honvédhadnagyi egyenruhában s egyenesen a káplár elé állt. Ez természetesen rögtön felkelt, haptakba állt s így kért bocsánatot mostan. A jelenet közben a cigány elhallgatott, a kávéházi közönség a katonák köré gyűlt s a legtöbb jelenlevő hangosan kifejezte a megbotránkozást a felett, hogy egy tartalékos tiszt ilyes-mire használja fel a tiszt rangját.

Ebből újabb veszekedés támadt. Egy Sváby nevű fiatal ember összeszedte a hadnagyt s olyasmint helyeztet neki többmadvával kilátásba, hogy kidobja a kávéházból, ha tovább rakoncátlanodik. Sváby utóbb ép akkor ment a telefonhoz, hogy rendőrökért telefonáljon, a mikor a tartalékos hadnagyi is odament, hogy katonai őrséget hívjon. Itt újból összekaptak s bezúzták a telefon-fülke ajtaját. Közben két ékszerész önkéntes jelent meg a kávéházban s ezek a hadnagyi pártját fogták, de úgy, hogy mindenkivel összeveszték. Az egyik felállt az asztalra s onnan kezdett dikezőzni.

— A hadsereg tagjainak nem illik éjjeli mulatóhelyekben asztalok tetejéről prédikálni! kiáltott feleje valaki.

Erre az önkéntes lemaszott az asztalról s verekedésbe keveredett, miközben egy sörös palackkal alaposan fejbe verték.

Sváby és a hadnagyi is dulakodtak egymással s Sváby provokálta a hadnagyt, hogy ez nevezze meg magát.

A hadnagyi ezt mégis tette.

— Verebélyi Andor a nevem! — szölt a tiszt.

— Nem tudom, igaz-e — felelt Sváby — tessék bebizonyítani valamivel.

Erre újabb dulakodás támadt, de a két önkéntes valahogyan kicsalta a kávéházból a hadnagyt. Most mind a három katonát kint maradt a kávéház ajtaja előtt s Svábyt várták, a ki végre is két rendőr fedezete alatt volt kénytelen hazamenni.

A tiszt és az önkéntesek fiakkoron robbantak el. Katonai őrzőket nem jelent meg a botrány színhelyén s a két Molinári káplár tovább mulatott nyugodtan.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, január 8.

— Farsang. Dicső herceg, Carneval öfensége megkezdte bolond uralkodásának napjait. A kinek tehát van pénze, kedve és mulatságokhoz való hangulata, az járhatja a bolondját, mert Carneval mindezt megengedi, sőt kedve telik benne. A csörgős sapkás pünkösdi király még uralkodásának kezdetén ál-

XXVIII.

— Holnap bizonyosan haza jönnek; semmi sem akadályozhatja meg őket, hogy holnap itthon ne legyenek, — mondá Agáta, a mint a főőjének a Havre-ből jött levelét, nem először, sem másodszer — de ki tudná azt, hogy hányadikszor átvásta.

Ejszaka volt, és ők a Valéry kisasszony öltözött szobájában a tűz mellett ültek. Ez egyike volt az Anna jobb napjainak; rendkívül jó napja volt; járkált a házban, és különféle rendeleket adott az ő örendező cselédjeinek, azok öregek voltak ugyan, de a legeresebb parancsokat is a legnagyobb készséggel teljesítették volna, azon való örömben, hogy szeretett asszonyukat ismét olyan erősnek lássák, hogy fent járhatott és rendezkedhetett.

Azonban voltak közöttük, a kik csodálkoztak, hogy különösen most miért bajlódott annak a háznak a rendjével, mely soha sem volt rendetlen és főképpen, hogy azokat a butorokat, melyek az idő folyamán alatt helyet cseréltek, miért tette vissza a régi helyükre, személyesen ügyelve fel arra, hogy minden éppen úgy legyen mint réges-régen, ezeltől tizenhét évvel volt. És ámbár még néhány nap hiányzott karácsonyig, az egész házat karácsonyi díszbe tette, míg az oly szép volt, mint egy zöld lúgas.

— Asszonyom, — mondá bizalmasan az öreg gazdasszony Agátának, — éppen olyan ez a ház mostan, mint azon az utolsó vídám karácsonyon, mielőtt a család felbomlott, Frigyes ur katonára lett és Harper Locke ur, az az ő nagybátyja a kis Nathánél ur-fival, a ki most Harper Locke ur — külföldre utazott.

— És Agáta jóízűen nevetett azon, hogy az ő férje a „kis Nathánél ur” volt, de ő ezt a beszélgetést nem mondta el Annának. (Folyt. köv.)

Az Agáta férje.

— Craik asszonytól. —

Angolból.

XXVII.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica (Polytás.) (105)

A mint beszélt felállott és Frigyes mellé ment és most, hogy egyenesen állott az ő fekete ruhájában és sima főkötőjében nagyon öregnek és hervadtak látszott. Szépségének a hatalma a multé volt, de az erkölcsi befolyás megmaradt rajta.

Harper Frigyes kezébe vette a pennát, habozott és letette.

— Nem tudom, hogy mit írjak! — mondá.

Anna leirt neki néhány olyan egyszerű váakat, melyeket egy becsületérzessel bíró fi elkerülhetetlenül kötelezőnek kellett tartson. Frigyes szórakozottan nézte az ő mozgását és az írott sorokat.

— Anna, magának most is olyanok az és az írása is éppen olyan, a milyen kor volt, — mondá halk hangon.

— Elkészítettem, és most — írja alá.

— Aláírom! — ez olyan mint ha egy kezdő beszérendet mellett tanuskodván, — mondá

— Nagyság őrnagy nevetve.

A kolozsvári nem, azt kívánom, hogy tekintve anete nem hideg illemből, ná Anna lassu hangon. Gondolom nem pusztá kötelességből, utolsó akaratom agodat mintézetünk élen.

Mindannyiunk szívét őz bizalom és remény tölti be. Mi szeretjük Nagyságodat, mi taláiból tudjuk, hogy hazafias lelkiüete, köl-ternyi távo-

E szavak — félig tréfásan, de mégis bizonyos szomorúsággal mondva — alig hagy-ták el az ajkait, és ő kiment a szobából; nem sokára hallották a faszorban a lova patkójainak az ütését. Harper őrnagy ismét kiment a nagy világ zájába. És a csendes Thoruhurstbe nem tette be a lábát soha többé.

Azok ott hárman, kiket kátra hagyott, szabadban lélegzettek — ezt aligha ösmerték volna be, de, tényleg úgy volt.

— Mitán minden megtörtént, — mondá Nathánél, a mint az Anna diványjához közelebb ment — hol Agáta mindenféle gondoskodással őrizte a betegét — most az előttem álló utra kell gondolnom.

Senki sem kérdezte tőle, hogy hova, de a mint Agáta az ablakon kinézett, meg-rázkodva gondolt azon hegyek mögött levő rettenetes tengerre.

— Ugy talátnom, hogy rögtön indulnom kell, — folytató Nathánél — ha a legelső Havrebe induló hajót meg akarom kapni. A hajó holnap reggel indul Southamptonból. Éppen anny időm van, hogy King-combe vicsza lovagoljak és ott a gyorsvonatra ültek. Nem édes, nem vislek magammal haza, — tévé utána, az Agáta bátorral tekintetere válaszul, mely azt látszott tőle kérdezni hogy vele menjen-e, és segítségére legyen!

— Nem édes, tudok én magamon segíteni — egy ilyen dologra természet kezű embernek nincs szüksége arra, hogy a feleség pakoljon be neki.

— És, lehetséges, hogy ha te velem volna az elmenést csak nehezebbnek találánám így is elég nehéz.

— De helyes, tehát, szükségsors.

— En is azt gondolom — mondá An-

— ifjak megelégednek arról, hogy be-

— ő is hallja — én is azt gondolom

H I R D E T É S E K.

Sz. 1819 - 1895.

11. (1-1)

Árverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Kolozsvár városi kir. járásbíró 1895. évi 1743. számú végzése következtében Dobál Antal ügyvéd által képviselt Taufer József örökösök javára Dr. Lévy József és neje ellen 105 forint és jár. erejéig 1895. évi február hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás után felülfoglalt és 1108 forint becsült butor, ruhaneműből álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbíró 14331-1895. számú végzése folytán 55 forint 25 kr. és eddig összesen 3 forint 50 kr-ban bíróság már megállapított költségei erejéig, Kolozsvárt, Széchenyi-téren lévő lakásán leendő eszközökre 1896. évi január hó 14-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1896. évi január hó 1. napján.

PAP JENŐ,
kir. bírósági végrehajtó.

Kiadó birtok.

A
szucsági vasúti megállóhely mellett,
Kolozsvártól a megyei úton II kilométernyire,
egy 160 holdas birtok
folyó évi április hó 1-től
haszonbérbe kiadó.

Egyezkedni lehet: 12. (1-3)

Dr. Sárkány Lajos tulajdonossal,
Kolozsvárt, Belfarkas-utca 13. szám.

Van szerencsénk értesíteni a n. é. közönséget, miszerint a 40 év
óta fennálló

HANTZ GYÖRGY-féle KÖNYVKÖTÉSZETET ozentül

Hantz György és fia

cég alatt folytatjuk.

Tisztelettel fölkérjük a n. é. közönséget, hogy eddig is tanu-
sított jóindulatú pártfogásával bennünket továbbra is támogatni
kegyeskedjék.

Elvállalunk mindennemű **díszmunkákat, bekö-
téteket és aranyozásokat** szolid ár, gyors és pon-
tos kiszolgálás mellett.

Maradunk lekötözött és kész szolgálattal:

Hantz György és fia.

6. (2-3)

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

(Keresztény Imre utóda)

kefe- és ecset-gyára,
Kolozsvárt, Jókai-utca (belső) 14. sz. alatt.

Van szerencsém a nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses
figyelmébe ajánlani

gyártmányaimat,

melyek minőség, jószág és az árak tekintetében a külföldi gyár-
mányokat fölülmulják és a melyek több országos és iparkiallítás
érdem érmeikkel lettek kitüntetve.

A székesfehérvári országos kiállításon 1879. évi díjnyeréssel lett kitüntetve.
A szolnok-doboka megyei gazdasági egyetemen, állat és iparkiallításán 1887. évi díjnyeréssel lett kitüntetve.
A budapesti országos kiállításon 1885. évi díjnyeréssel lett kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden e szakmába vágó cik-
kekből a legfinomabbtól a leggyorsabbig.
Elvállalok mindennemű gépkefék javítását avagy
újja készítését.

A legjobb romániai sertédből készítek továbbá:

Nagy- és kis-**szarvas- és fenyőkefét, festő- (Steinpenzlik), meszelő- és ken-
dertisztító-, fedőfestő ecseteket,**

RÁSZ GÖMBKEFÉKET,

**sonykefét, mindezeket felelősség
alatt, tiszta sertédből.**

5. (42-x)

azonnal küldök.

Mi szeretjük Nagyságodat, mi

találból tudjuk, hogy hazafias lelkű, köl-
ternyí tá.

Folyó évi április hó 24-től

haszonbérbe kiadó

Csikmegyében Gyergyó-Alfaluban

360 hold kizárólag szántó és Maros terén fekvő
kaszálóból álló

jó minőségű birtok,

falu közt levő malommal, arányosított legeltetési joggal,
fenyves park közepén fekvő, egészen új, modern igényeknek
megfelelő kényelmes uri lakkal, jó gazdasági épületekkel

A birtok marhatenyésztésre kiválóan alkalmas.

Értekezhetni tulajdonos: **Mikó Árpád** főis-
pánnal **Székely-Udvarhelyt.** 8. (2-3)

Telefon 307.

SOMLYAI MIHÁLY

ÜVEG, PORCELLÁN, LÁMPA ÉS HÁZTARTÁSI ESZKÖZÖK RAKTÁRA
Kolozsvárt, Belhid-utca 17. szám,
FERENCZ ÉS TÁRSA FÉNYKÉPESZÉK PALOTÁJÁBAN.

Ajánlja a mostan megérkezett **francia mozgó babákat 40
krtól, karácsonfa díszeket és fonográf babákat;**
továbbá:

asztali-, tea-, kávé-, mosdó-készletek.

Fatálczák üveg-festményekkel. Vázák, gyümölcs-tálak, bambusz-
asztalok, asztal-díszek.

ÜVEG-KÉSZLETEK, DITMÁR-LÁMPÁK.

CHINA-EZÜST DISZTARGYAK JÓTALLASSAL.

Valódi Belga és üzleti lámpák nagy választékban.

Ablak-üvegezés, képkeretezés

— úgy helyben, mint vidéken. —

A nagyérdemű közönség szíves megrendelését kérve, — mara-
dok kiváló tisztelettel:
806. (17-x)

SOMLYAI MIHÁLY.

Telefon 307.

A
Belközép-
utca 2. sz. alatt
a Helfy-háznál lévő

GÁMÁN JÁNOS
ÖRÖKÖSE

KÖNYVNYOMDÁJA

ALAPÍTOTT 1860-BAN.

ajánlja a legújabbban **teljesen modern berende-
zést nyert és sokszorosan megnagyobbított**
vállalatát.

Könyvek, folyóiratok, rovatos ívek, falragaszok,
számlák, meghívók s bármely irodai
nyomtatványok

gyorsan, feltűnő csinnal és elismert
szolid árak mellett készíttetnek.

Az összes közsé-
gi
nyomtatványok
állandó kész-
letben!

286. (39-x)

A VARRÓGÉP

a szorgalmas házinőnek legnélkülözhetetlenebb leghaszno-
sabb barátja!

VARRÓGÉPEK

szabók és cipészek részére

előnyös árban és részleltételek mellett
kaphatók:

Teutsch B. József

üzletében Segesvárt.

Csomagolás ingyen. — Árjegyzék kíváratra ingyen.

706. (25-x)

MEZŐGAZDASÁGI BANK ÉS TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Kolozsvár, Jókai-utca 3. sz., I. emelet.

Elfogad betéteket 5%-ra, naptól napig való kamatozás mel-
lett, s a tőkekamat-adót az intézet sajátjából fizeti.

Leszámitol váltókat előnyös kamatlábbal.

Kölcsönöket nyújt bekebelezés mellett 50 forinttól kezdve.

Törlesztési kölcsönöket kedvező feltételek mellett s rövid
idő alatt lebonyolít.

Az összes bank- és takarékpénztári üzletágakra vonatkozó szíves
felvilágosítással szolgál

az igazgatóság.

Hivatalos óra: délelőtt 9-1/2 óráig. 650. (17-25)

Köhögés,

elnyálkásodás és rekedtség ellen igen jó házszer
a RÉTHY-féle

Pemetefü-czukorka,

mely a köhögést csillapítja és a nyálkát feloldja. Kellemes
íze folytán a gyermekek is szívesen veszik.

Egy doboz ára 30 kr. — Kapható minden nagyobb gyógyszerárban.

Oly helyekre, hol raktár nincs, 1 forint 50 kr-ért 5 dobozt
bérmentve küld RÉTHY BELA gyógyszerész Békés-Csabán.
863. (5-10)

BUTORVEVŐK FIGYELMÉBE!

Üzlet újja szervezés miatt

dúsan felszerelt raktárunk készleteit,
mindenfélé

kárptos butorokban,

ugyszintén

butor különlegességekben
mélyen leszállított áron adjuk el.

849. (10-x) **Duchony J. és Fia**
kárptos butor-raktára.

Kolozsvári első nagy kályha-raktár.

Belmagyar-utca 9. sz.

Bel- és külföldi

porcellán, majoli-
ka, agyagkályhák
a legnagyobb választékban.

A legújabb minták szerint
készült **kályák** egysze-
rűtől a legelegánsabb ki-
állításban és mindenféle
színben.

Kandallók
minden választékban.

Takaréktűzhelyek

a legelegánsabb kiállításban,
praktikus szerkezettel.

Bármily nagy megren-
deléseket — vidékre is —
pontosan és jótállás mel-
lett teljesít.

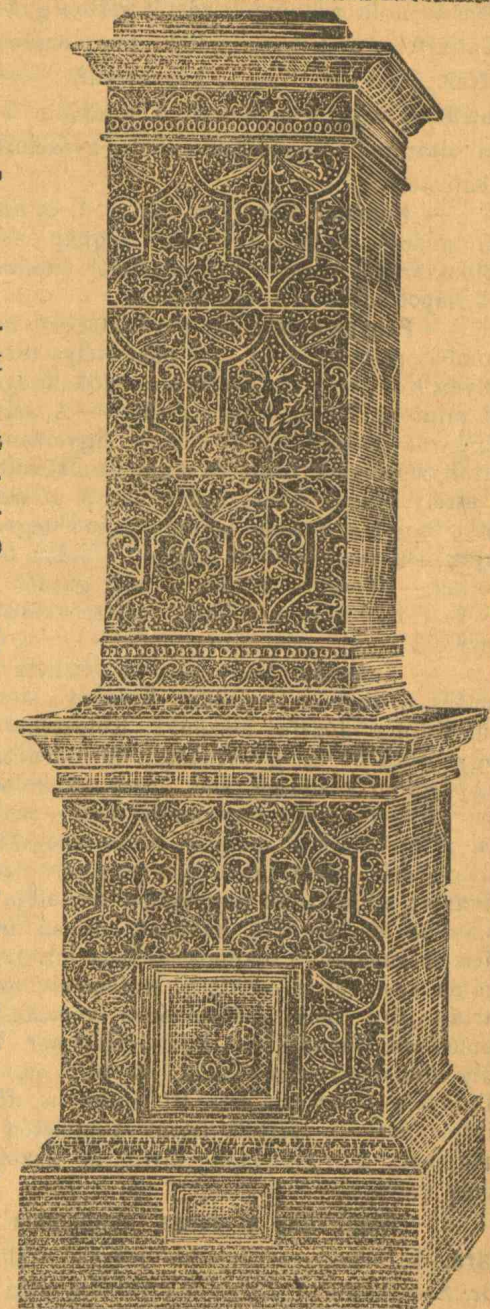
Az építési időnyre való
tekintettel, a kályharak-
tárt tessék megtekinteni.

SCHMIDINGER ALAJ.

és TÁRSA,

Kolozsvár, Belmagyar-u. 9.

244. (29-x)

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt, Belközép-utca 32. szám alatt.